

prima instanță: Al. Gafton

instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, S. Arnăuț

Î N C H E I E R E

16 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Șoltoian Anastasia împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, prin care apelul declarat de Șoltoian Anastasia a fost admis, casată hotărîrea judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2013 și pronunțată o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă :

La 21 februarie 2013, Șoltoian Anastasia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

Cere Șoltoian Anastasia, includerea perioadei de activitate în MAI, anii 1979-1990, în calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și plata % vechimii în muncă și calcularea pensiei cu indexarea salariului suma actualizată cu rata de inflație. De asemenea, solicită obligarea pîrîtului de a lua în calcul timpul lucrat în MAI, mai 1979 - mai 1990, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și plata % vechimii în muncă.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2013, cererea de chemare în judecată înaintată de Șoltoian Anastasia către Ministerul Afacerilor Interne al R. Moldova privind refuzul calculării timpului lucrat în MAI, în perioada mai 1979-mai 1990, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și plata procentului vechimii în muncă s-a respins ca tardivă.

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Șoltoian Anastasia către Ministerul Afacerilor Interne al R. Moldova privind obligarea la calcularea pensiei cu indexarea salariului la momentul depunerii cererii

(f.d. 41).

La 24 decembrie 2013, Șoltoian Anastasia a declarat apel, solicitând casarea integrală al hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27.11.2013, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se admită cererea de chemare în judecată înaintată de către Șoltoian Anastasia către Ministerul Afacerilor Interne RM privind refuzul calculării timpului lucrat în MAI, în perioada de activitate mai 1979- mai 1990, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și plata procentului vechimii în muncă, precum și obligarea MAI al RM la calcularea pensiei cu indexarea salariului la momentul depunerii cererii (f.d. 45).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, apelul declarat de Șoltoian Anastasia a fost admis.

S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din noiembrie 2013, în pricina la cererea de chemare în judecată a Anastasiei Șoltoian către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind calcularea vechimii în muncă și calcularea pensiei și s-a adoptat o nouă hotărâre prin care:

S-a admis cererea Anastasiei Șoltoian.

S-a inclus în perioada de activitate a Anastasiei Șoltoian în MAI timpul activității în perioada mai 1979 - martie 1990 în Biroul de adrese MAI și Secția de pașapoarte al OAI MAI care urmează a fi luat în vedere la stabilirea pensiei.

La 25 august 2014, Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

În special, indică recurentul că instanța a aplicat și interpretat eronat normele de drept material.

Specifică recurentul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, prevederile art. 17 alin.(1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000, prevederile art. 4 alin.(1) din Legea cu privire la petiționare nr. 190-XIII din 19.07.1994; precum și a interpretat în mod eronat legea și anume, Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23.06.1993.

Astfel, indică recurentul că potrivit art. 17 alin.(1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel, de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

Concomitent, notează recurentul că norma cuprinsă în alin. (4) al aceluiași articol stipulează că termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripție.

Prin urmare, menționează că acțiunea înaintată în instanța de judecată a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție de 30 zile.

Potrivit art. 4 alin.(1) din Legea cu privire la petiționare, prin petiție, în sensul prezentei legi, se înțelege orice cerere, reclamație, propunere, sesizare, adresată organelor de resort, inclusiv cererea prealabilă prin care se contestă un act

administrativ sau nesoluționarea în termenul stabilit de lege a unei cereri. Iar, art. 5 alin. (1) stipulează că, petiția se depune în scris sau în formă electronică în limba de stat sau într-o altă limbă în conformitate cu Legea cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul Republicii Moldova.

În acest context, susține recurentul că instanța de apel nu a considerat cererea din 19.11.2010 drept cerere prealabilă or, obiect al cererii prealabile este contestarea unor acțiuni, inacțiuni sau acte ale organelor emitente. Atribuirea unei cereri ca fiind petiție sau cerere prealabilă depinde nu de persoana sau organul cui îi este adresată, ci reiese din obiectul pretențiilor.

Complementar, indică reclamantul că la calcularea vechimii în serviciu a intimătei Șoltoian Anastasia (vechime ce dă dreptul la pensie în condițiile art. 18 alin. (1) lit. a) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23.06.1993) nu-i poate fi inclusă perioada la care ultima se referă (24.05.1979-20.03.1990) ca activitate nemijlocită în funcțiile corpului de comandă sau trupele organelor afacerilor interne (art.13 lit. a) Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23.06.1993 - colaborator atestat), întrucât intimata a activat în calitate de salariat civil și nu în calitate de subofițer/ofițer, în perioada de referință, neîntreținând condițiile prevederilor menționate.

La 29 septembrie 2014, Șoltoian Anastasia a depus referință la recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, solicitând respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând cererea de recurs declarată de Ministerul Afacerilor Interne, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la

judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel, s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță